

L'Audiència absol l'acusat d'abusos a la neboda a Palafrugell

La sentència afirma que la justícia va deixar “de banda” la víctima i que no va rebre l'assistència necessària

L'acusat durant la declaració al judici a Girona ACN.

L'Audiència de Girona ha absolt l'acusat que s'enfrontava a 12 anys de presó per abusar sexualment de la neboda a Palafrugell quan tenia entre 9 i 12 anys i de fer-se tocaments davant la menor. La sentència de la secció quarta comença criticant el tracte que ha rebut la víctima durant el procediment: “La denunciante ha estat deixada de banda per l'administració de Justícia, que no ha actuat amb la diligència que li resultava exigible”. A més, el tribunal també argumenta que “ni tan sols” s'han investigat “eficientment” els fets denunciats: “Hem de jutjar amb el que ens ha estat presentat, amb el poc que ens ha estat presentat, i a través del prisma de la presumpció d'innocència”.

La fiscalia l'acusava d'un delictes d'abús sexual a menor de 13 anys, d'abusos sexuals continuats i d'un delictes d'exhibicionisme continuat comesos entre els anys 2011 i 2014 al Prat de Llobregat (on residia la víctima) i a Palafrugell (on vivia l'acusat). Segons l'acusació, quan la nena tenia entre 9 i 12 anys, el seu oncle l'obligava a tocar-li el penis, li feia tocaments i es masturbava davant seu. Al judici, la víctima va declarar a porta tancada i l'acusat va negar els fets.

La sentència de la secció quarta de l'Audiència de Girona, de la que ha estat ponent el magistrat Víctor Correas, absolt l'acusat perquè no hi ha cap prova que corrobore la denúncia. Sobretot, apunta el tribunal, perquè els fets no es van investigar “eficientment”.

D'entrada, el tribunal apunta que la víctima “no ha rebut el tracte que tota persona que manifesta haver estat víctima d'un delictes ha de rebre d'una administració que, més enllà de la seva funció d'investigar i enjudiciar delictes, ha d'assistir les persones denunciants, garantir els seus drets en el procediment i evitar que l'activitat judicial (o la seva inactivitat) origini una victimització secundària de caràcter institucional”. L'Audiència conclou que, en aquest cas, “no s'ha assolit” cap d'aquestes finalitats i “ni tan sols” s'ha complert la d'investigar els fets denunciats. “La denunciante ha estat deixada de banda per l'administració de Justícia, que no ha actuat amb la diligència que li resultava exigible”, critica el tribunal. I aquí és on la sala exposa que la víctima va interposar la denúncia als Jutjats de la Bisbal el 29 de gener del 2019 però no la van citar a declarar fins el 4 de març del 2021: “Més de dos anys després”. La sentència indica que també “resulta sorprenent” que el mateix dia que el jutjat va prendre declaració a la víctima ja va dictar una provisió manifestant que s'havien “practicat totes les diligències d'investigació” i va donar trasllat a la fiscalia, que tampoc va demanar cap més prova deixant la causa

pràcticament orfe de càrrega probatòria.

Més enllà de les possibles diligències, el tribunal també assenyala que tampoc van informar la víctima de manera “clara i entenedora” del catàleg de drets que tenia, com ara rebre l'assistència i l'assessorament d'un advocat: “Sobre aquest últim extrem, cal destacar que la denunciante va remetre un correu electrònic a aquest tribunal el dia 14 de setembre del 2022, sis dies abans del judici, pel qual manifestava que l'havien informat que podia demanar un advocat i així ho sol·licitava”. Li van designar el 15 de setembre, quan poca cosa podia fer perquè la instrucció estava tancada.

“Les anteriors consideracions s'exposen per obtenir millor perspectiva sobre l'origen de la precarietat del quadre probatori que ha estat portat a judici”, indica el tribunal que recorda que l'Audiència no pot incorporar nous mitjans de prova. Una falta d'indis i de proves que porten a dictar una sentència absolutòria: “No constitueixen prova de càrrec suficient per sustentar la condemna”.

L'Audiència recull que el relat de la víctima respon a “cànon ordinari de credibilitat” però que això, sense cap corroboració perifèrica, fa impossible dictar una sentència condemnatòria. La resolució remarca que cap testimoni va relatar haver vist personalment els fets i que, tot i que els familiars directes de la menor sí que van apreciar comportaments estranys en la víctima, no els van poder situar en el temps no podent-los relacionar com una conseqüència dels presumptes abusos.

També crida l'atenció al tribunal que la víctima no hagi estat en contacte amb cap servei de suport psicològic durant el procediment: “La sala no pot recórrer a aquests professionals per poder valorar eventuais incidències de l'episodi denunciat”.

La secció quarta conclou que, per tot això, el judici es van presentar “línies d'investigació inexplorades” i que el tribunal no disposa de mecanismes processals “per transitar-les, esgotar-les i portar-les al procediment”. “Hem de jutjar amb el que ens ha estat presentat, amb el poc que ens ha estat presentat, i a través del prisma de la presumpció d'innocència, fet pel qual ens veiem obligats a dubtar de la suficiència del quadre probatori per fonamentar una sentència condemnatòria i, més enllà d'arguments que només podrien apel·lar a la íntima convicció del tribunal desvinculada del quadre probatori, a dictar una sentència absolutòria”, conclou la secció quarta.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2219001-l-audiencia-absol-l-acusat-d-abusos-a-la-neboda-a-palafrug-ell-i-diu-que-ni-tan-sols-es-van-investigar-eficientment.html>